

смящава мѣ съвѣсть-та и мѣ показва вѣчно осѣж-
деніе за грѣхове-тѣ дѣто е правилъ и безконечно
мъчени въ Адъ. Бѣдний-атъ грѣшникъ съсз страхъ
обраща свое-то смятено гледанье: но около себе си
невиди друго, освѣнъ страшны и смъртны образи
вѣсовски, които сърдито мѣ обикалатъ одаръ-атъ,
и мѣ скърцатъ съсз зѣби.

Съвѣсть-та мѣ която е до сега дълго спавала,
сега се вѣке пробужда и мѣ показва първо-то гри-
занье, испытѣва и мѣ обличава грѣхове-тѣ, и мѣ
праща Адско мъчение. Най послѣ бѣдний-атъ
грѣшникъ ясно разѣмѣ, какъ го чакатъ Адски мъ-
ки: бездна-та ище да го погълне, и ище го погълне!
но това поглѣщанье разѣмѣкасе въ вѣки. Ангелъ
хранитель, когото е той оскържавалъ предъ сичкій-
атъ си животъ, сега се отдалечава отъ него и го
оставя въ мрачно очаканіе, съ което е той преми-
налъ въ продълженіе презъ сичкій-атъ си свой гре-
ховенъ животъ, вѣке съ трепетъ и отчаяніе изла-
за грѣшна-та дѣша отъ тѣло-то; и като предста-
не предъ сѣдилище-то христово ище чѣе (дѣто не е
познавала своатъ сѣдѣа и Господа,) страшенъ и
ужасенъ гласъ на осѣжданье: „иди ѿтъ мене про-
клѣта въ ѿгнь вѣчный, ѿ негасимый (Мад.
25. 41. и 42.

Ѣто тѣй се скончава пѣть-атъ и животъ-атъ на
грѣшникъ-человѣкъ; такъвъ въздааніе бива за
мѣрски наслажденіа и удоволствіа. Грѣшникъ кой-